

LASKAWANIE (1) *sb n*

A pl łaskawaniã.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Częste powtarzanie przy zwracaniu się do kogoś tytułu „łaskawy”; mówienie w sposób uniżony:

*Szereg: »łaskawania i miłościwania«: Dźisieyſzych cźãłow/ żelmy y rzeczy y rozſãdku o rzeczãch niemãłopotrãcili/ przeto nikczemniuchnie łãłkãwãnia y miłõściwãnia łãpamy [*ineptulas quasque venerabilitates et honorabilitates captamus*] biorãc to łõbie zã krzywde/ ieſliby kto z proſtã do nas mowił *ModrzBaz* 59v.*

LW